

CHƯƠNG 11

Phiên Thiên Ngạc Hồ

Đ

êm không trắng nhưng giữa bạt ngàn tuyết trắng vẫn nhìn thấy cảnh vật, gió cuốn những bông tuyết lớn quất vào mặt như những mũi dao.

Bốn người bất chấp giá rét đi về phía Ma Thiên Lĩnh hướng lên một ngọn núi cao ngất.

Đó là chủ tỳ Bạch Phong Công Chúa do Hàn Tùng Linh vẫn bế thi thể Lăng Tử dẫn đầu băng tới Tùng Hải Động.

Cách chừng bảy tám trượng, Hàn Tùng Linh chợt dừng lại ngưng thần lắng nghe.

Chàng phát hiện ra tiếng y phục sột soạt.

Lập tức phía trước vang lên tiếng quát:

- Ai?

Hàn Tùng Linh nhìn lên nhưng không thấy ai cả, không biết đối phương nấp ở đâu?

Chàng ngạc nhiên nghĩ thầm:

- Nghe giọng nói thì đối tượng phải cách chừng hai mươi trượng, làm sao mà phát hiện ra mình?

Tiếng người phía trước lại hỏi:

- Các người là ai?

Bấy giờ mới có tiếng trả lời:

- Các người là thứ gì mà chặn giữa rừng tra danh hỏi tính?

Hàn Tùng Linh nhận ra giọng nói này, lẩm bẩm:

- Thì ra Vân huynh đến trước mình bị đối phương phát hiện.

Bạch Phong Công Chúa đi bên cạnh chàng, ngạc nhiên hỏi:

- Huynh biết người đó sao?

Hàn Tùng Linh gật đầu:

- Phải, đó là hậu nhân của một vị trong Tam Phật Đài.

Bạch Phong Công Chúa càng kinh dị hơn hỏi tiếp:

- Là cừu nhân ư?

- Không phải, là bằng hữu. Hơn nữa còn chung chí hướng.

- Mọii không hiểu.

Hàn Tùng Linh giải thích:

- Tam Phật Đài bây giờ là bọn tiếm quyền, tiền nhân của Vân huynh là một trong ba vị sáng lập ra Tam Phật Đài, chính họ đã cứu được ngu huynh khỏi thảm biến và sau đó ba tên tiếm quyền này sát hại. Mọii hiểu chưa?

Bạch Phong Công Chúa gật đầu, lại hỏi:

- Vị đó danh hiệu là gì?

- Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long.

- Còn kẻ chặn đường là ai huynh có nhận ra không?

- Không. Chắc là người của Tam Tinh Bang.

- Chúng ta tới giúp vị bằng hữu này một tay chứ?

Hàn Tùng Linh chưa kịp trả lời thì tiếng người phía trước lại vang lên:

- Các người tới đây làm gì?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long đáp:

- Ma Thiên Lĩnh không phải của riêng ai, tới đây làm gì là việc của chúng ta, các người có quyền gì mà chất vấn?

Hàn Tùng Linh ngạc nhiên thầm nghĩ:

- Vân huynh đi với ai mà xưng là chúng ta chứ? Chẳng lẽ huynh ấy đã tìm được Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà?

Lại nghe Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long hỏi:

- Các người là đệ tử của Tam Tinh Bang?

- Không sai!

- Các người đang chờ Hàn Tùng Linh đúng không?

- Hắc hắc! Người biết vậy là tốt. Xem ra hai người đều không phải là Hàn Tùng Linh, vì thế ta khuyên một câu, tốt nhất là quay lại đi.

- Nếu không thì sao?

- Nếu không thì Nam Phong này sẽ là nơi táng thân của các người.

Hàn Tùng Linh vội nói:

- Chúng ta tiến lên thôi!

Nói xong tiến lên trước, ba thiếu nữ bước theo.

Đi thêm chừng hơn mười trượng thì đã có thể thấy rõ quang cảnh trước mặt.

Vừa nhìn lên, Hàn Tùng Linh nhận ra ngay Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long lưng quấn Hắc trường tiên, hông đeo đoản kiếm đứng quay lưng về phía mình.

Đứng bên cạnh y là một vị cao dong dỏng, ăn mặc theo lối thư sinh, tay cầm một cây thiết phiến, tuy không thấy diện mạo nhưng dáng chừng còn trẻ.

Đối diện với hai người là năm tên hán tử mặc y phục màu xám đứng thành hàng chữ nhất, tên đứng giữa tuổi độ tứ tuần, đôi mắt nhỏ và sắc như mắt rắn, mặt đầy lông vàng.

Tên này chỉ vào người bên cạnh Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long hỏi:

- Người là Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà?

Vị thư sinh phe phẩy cây thiết phiến sáng giọng cười đáp:

- Hô hô! Trước khi hỏi người khác thì hãy tự xưng danh mình trước đã.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long chột quát lên:

- Xà Nhãn Giao! Người có chịu tránh ra không?

Xà Nhãn Giao nói:

- Bồn hương chủ tới đây để trấn sơn, có lý đâu lại tránh?

Vị thư sinh lại cười “hô hô” nói:

- Dưới trời băng tuyết này chuột rắn đều chui hầm rúc bụi, thay bằng hạng người này.

Xà Nhãn Giao tức giận quát lên:

- Tên họ Quan! Người đừng giở giọng văn chương ra nữa! Có bản lĩnh thì cùng bồn hương chủ thử mấy chiêu.

Vị thư sinh bước lên nói:

- Chính hợp ý Quan mỗ! Các hạ ra tay đi!

Xà Nhãn Giao tuy chưa biết võ công của đối phương thế nào nhưng nhìn còn trẻ nên có ý coi thường, liền nói:

- Bốn hương chủ cần xem người danh xưng Tứ Tuyệt gồm những tuyệt gì?

Dứt lời chồm tới vung tả chưởng đánh ra, đồng thời bàn tay hữu cong lại như năm lưỡi câu chộp tới tiểu phúc đối phương.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà hừ một tiếng gương chiết phiến điểm ra.

Xà Nhãn Giao đang lao tới, song chưởng sắp đánh tới đối phương thì chợt ngừng lại, người đờ ra như pho tượng.

Hàn Tùng Linh buột miệng:

- Thân thủ vị Quan huynh quả rất cao cường!

Bạch Phong Công Chúa hỏi:

- Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long so với Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cao thấp thế nào?

- Nghe nói bằng nhau, không cao không thấp.

- Còn huynh thì sao?

- Trước đây Vân huynh từng động thủ với ta, có kém nửa bậc.

Bạch Phong Công Chúa nghe vậy cả mừng nói:

- Tùng Linh, hai vị đó có võ công cao cường như vậy, sau này chúng ta liên thủ với họ, Tam Phật Đài đệ tử tuy nhiều nhưng không còn đáng sợ nữa đâu.

Hàn Tùng Linh lắc đầu:

- Mọi người chưa biết, Tam Phật Đài đã trở thành lãnh tụ của võ lâm, thế lực bao trùm cả Trung Nguyên lẫn Quan ngoại, ắt không chỉ có hư danh. Tam sơn ngũ nhạc có biết bao kỳ nhân dị sĩ mà không ai làm gì được chúng, đủ thấy chúng lợi hại tới đâu.

Bạch Phong Công Chúa hỏi:

- Huynh sợ hay sao?

- Ta chỉ sợ không tìm được chúng mà thôi.

- Nhưng xem giọng huynh thì dường như không tin chắc mình sẽ thắng?

- Đúng vậy!

Lúc đó bốn tên còn lại của Tam Tinh Bang thấy hương chủ Xà Nhãn Giao xuất thủ lâu như thế mà không đánh tới Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà, đều ngờ ngác không hiểu vì sao.

Chờ hồi lâu, một tên chợt nói:

- Chẳng lẽ hương chủ đã bị khống chế?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười hô hô nói:

- Mạnh Tử viết: “Thiện tai giả, phục thượng hình”. Quan mỗ phải làm theo tiền nhân thôi!

Dứt lời vung thiết phiến, đầu Xà Nhãn Giao bay đi lặn lòng lốc dưới mặt tuyết, Một vòi máu phun ra thi thể không đầu từ từ đổ xuống đất.

Bốn tên còn lại đều giật mình rúng động nhưng chỉ sau chốc lát hung tính nổi lên, hai tên rút binh khí, miệng quát vang, chồm tới Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long nói:

- Bây giờ nhường cho ta!

Vừa nói vừa vung Hắc trường tiên quất xuống.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cũng vung thiết phiến tới hai tên còn lại.

Tiếng rú thảm vang lên làm chấn động màn đêm thanh tĩnh, máu tuôn ra nhuộm đỏ mặt tuyết, tiếng đầu rơi lộp cộp, tiếng thầy người đổ xuống bình bịch, thật là một cảnh tượng kinh hoàng.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long vừa giết xong hai tên hán tử nhìn lại thấy hai tên kia cũng đã được Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà giải quyết xong, thu roi cười nói:

- Quan lão đệ thật tham! Ta phục ngươi đấy!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đáp:

- Không dám! Theo lời bọn chúng thì dường như mình chủ chưa đến, không biết tối nay có kịp tới đây không?

Vừa lúc ấy chợt nghe trên núi có người nói:

- Hai vị đến thật nhanh!

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nhìn lên hỏi:

- Các hạ thân thủ cao cường như thế, tất không phải nhân vật tầm thường trong Tam Tinh Bang.

Người kia đáp:

- Lão phu là Thẩm Điện Thần.

Hàn Tùng Linh nghe nói kéo Bạch Phong Công Chúa dừng lại.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười hô hô nói:

- Giữa thâm sơn cùng cốc này mà gặp được gặp Tam Tinh Chiếu Mệnh Thẩm bang chủ đại giá quang lâm, huynh đệ chúng tôi thật vô cùng vinh hạnh!

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thẩm Điện Thần bước tới cách hai người chừng một trượng thì dừng lại, cười âm trầm nói:

- Hai vị, chúng ta nên nói thẳng với nhau. Hai vị vừa hạ độc thủ với năm đệ tử bốn bang, như vậy đủ thấy tới đây là để đối phó với chúng ta. Lão phu tới đây cũng không phải tình cờ, đúng không?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long cười đáp:

- Đương nhiên Thẩm bang chủ phải có trách nhiệm với năm tên đệ tử này rồi!

Thẩm Điện Thần nói:

- Hai vị đã tới đây, không cần nói cũng biết mục đích là Tùng Hải Động. Oan có đầu nợ có chủ. Món nợ này đương nhiên lão phu cần tính. Tuy nhiên việc đầu còn có đó, không cần phải vội. Nếu hai vị cao hứng, lão phu sẽ dẫn hai vị tới Tùng Hải Động du ngoạn một chuyến.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà sau khi bị bọn Xà Nhãn Giao chặn đường cũng đoán ra đối phương đã cho người mai phục, nay nghe Thẩm Điện Thần nói thế cùng rúng động nghĩ thầm:

- Tên bang chủ Tam Tinh Bang đã tới đây dẫn đường, vậy thì kẻ mai phục là nhân vật lợi hại thế nào nữa?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười đáp:

- Bang chủ là bậc tôn chủ một phái, được người như thế dẫn đường, huynh đệ chúng tôi còn mong gì hơn nữa? Tuy biết các vị đã giăng sẵn thiên la địa võng, chúng tôi cũng liều một chuyến xem sao!

Thẩm Điện Thần nhìn Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long hỏi:

- Vân thiếu hiệp có ý kiến khác không?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long đáp:

- Tại hạ hoàn toàn đồng ý với Quan lão đệ.

- Vậy mời hai vị theo lão phu.

Nói xong quay lại dẫn Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đi ngược lên núi.

Bạch Phong Công Chúa lo lắng nói:

- Tùng Linh, chúng ta đi nhanh thôi. Nhất định trước Tùng Hải Động có nhân vật rất lợi hại, chỉ e hai vị kia không đối phó nổi đâu!

Hàn Tùng Linh cười đáp:

- Đối phương thiết lập cạm bẫy cốt là chờ ta, dù cho hai vị huynh đài kia có đến chúng cũng chưa để vào đâu. Chúng ta hãy tương kế tựu kế.

Bạch Phong Công Chúa hỏi:

- Kế gì?

- Bọ ngựa rình bắt ve, chim sẻ rình bọ ngựa.

Chàng chỉ tay lên một vách núi cao nói tiếp:

- Chúng ta vòng lên nắp trên vách đá kia, bên dưới là Tùng Hải Động, chờ xem đối phương hành động thế nào.

Khi hai người vòng lên chiếm lĩnh vị trí trên vách đá, nhìn xuống đã thấy Thẩm Điện Thần cùng Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đứng giữa bãi trống trước Tùng Hải Động.

(Mất hai trang 74, 75 trong bản gốc.)

Dịch Cư Hiền nói rằng hấn đã ra khỏi Âm Mộng Cốc ắt không sai. Thẩm bang chủ có dặn thuộc hạ đừng đánh cỏ động xà không?

Thẩm Điện Thần đáp:

- Bốn tọa đã sai bảo chúng.

Hồng y thanh niên lạnh lùng nói:

- Vậy thì tốt. Hy vọng lần này Thẩm bang chủ không làm hỏng việc như lần trước nữa.

- Bốn tọa không dám.

Thấy Thẩm Điện Thần đối đáp với thanh niên này tỏ ra khúm núm như thế, đồng thời nghe hẳn nói về Sơn Quân Dịch Cư Hiền, Hàn Tùng Linh đoán rằng có thể đây là Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam, nhi tử của lão đại trong Tam Phật Đài.

Tên này mi thanh mục tú, mũi thẳng miệng vuông, dáng anh nhi tuấn tú, chỉ tiếc rằng môi hơi mỏng và hơi cong xuống, chứng tỏ người nham hiểm độc ác.

Hồng y thanh niên tới đứng đối diện với Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà, nhìn hai người một lúc rồi cười nói:

- Nếu bốn nhân đoán không lầm thì hai vị là những nhân vật gần đây lừng danh quan ngoại Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà, không sai chứ?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà thay lời đáp:

- Huynh đệ chúng ta đúng là danh hiệu như thế, chỉ là không dám nhận lừng danh quan ngoại đâu. Còn các hạ ắt là nhân vật uy danh hiển hách trung nguyên, đại thiếu gia của Tam Phật Đài Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam?

- Bốn nhân chính là Dịch Tinh Nam.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nói:

- Đêm khuya tuyết lạnh, để Dịch thiếu gia chờ lâu, huynh đệ chúng tôi rất áy náy bất an. Có lẽ chúng ta đừng mất thời gian vào những chuyện khách sáo nữa.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười thâm trầm đáp:

- Còn Dịch mỗ lại cho rằng thời gian ở đây kéo dài bao nhiêu thì sinh mệnh hai vị dài thêm chừng đó. Dịch mỗ đã không vội thì hai vị sốt ruột làm gì?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nói:

- Trừ gian diệt ác là việc phải làm ngay. Nay chủ hung đã ở trước mặt, Quan mỗ không kiên nhẫn chờ lâu.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam sầm mặt nói:

- Lần đầu tới quna ngoại, Dịch mỗ nghe nói rằng Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà có nhất tuyệt là giảo biện, nay mới thấy quả không sai. Đáng tiếc rằng đây không phải là nơi khẩu chiến nên các hạ không có đất dụng võ mất rồi! Hắc hắc...

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười hô hô đáp:

- Cổ nhân nói: Vô lực thì lý bất thông. Chỉ sợ các hạ dụng võ cũng chưa chắc đã hơn gì khẩu thiệt!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam hừ một tiếng nói:

- Quan Kỳ Hà! Lát nữa xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh mà dám cuồng ngạo trước mặt Dịch mỗ?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long chột chen lời:

- Tên họ Dịch! Cổ nhân nói rằng “Tửu phùng tri kỷ thiên bôi thiếu, thoại bất đầu Cơ bán cư đa”. Chúng ta thế như nước lửa chẳng có gì đáng nói. Ngươi có thủ đoạn gì thì đưa hết ra đi!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười hắc hắc nói:

- Tên họ Vân! Ngươi nói rất đúng. Phiên Thiên Ngọc Hồ thấy cũng nên kết thúc tính mạng ngươi rồi.

Nói xong bước lên.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long đáp:

- Còn chưa biết ai lấy mạng ai. Ngươi xuất thủ đi!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam đưa tay ngăn lại nói:

- Khoan đã! Nói thật tối nay Dịch mỗ tới Ma Thiên Lĩnh này không phải vì hai vị đâu.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà hỏi:

- Vì Hàn Tùng Linh?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam gật đầu:

- Không sai! Nhưng vì tới giờ mà hắc chưa đến nên chỉ đành giải quyết tạm người cũng được. Nhưng trước khi hai vị lên đường, Dịch mỗ muốn cho các người được khai nhãn giới.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười hô hô nói:

- Không sai! Huynh đệ chúng ta muốn xem người bố trí cạm bẫy chờ đón Hàn Tùng Linh lợi hại ra sao?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam quay lại nói:

- Mời các vị ra đi!

Hắn vừa hô xong, từ hai bên lùm cây bên Tùng Hải Động bước ra ba người, thân pháp đều rất kỳ ảo, hiển nhiên võ công đều thuộc hàng thượng đẳng.

Hàn Tùng Linh thấy ba người này gồm Sơn Quân Dịch Cư Hiền, một lão đạo sĩ tóc bạc và một lão nhân khác tuổi ngoại thất tuần bận lục y, da mặt trắng bệch như người chết, hai mắt hõm sâu, trông giống như ác quỷ.

Thấy Sơn Quân Dịch Cư Hiền, Bạch Phong Công Chúa mắt phát hàn quang, nhੌm người lên nhưng bị chàng giữ lại.

Chỉ trong chớp mắt, ba lão nhân tới giữa quang trường.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam chỉ tới lão nhân bận lục y nói:

- Hai người có biết vị này không?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà hơi cúi người nói:

- Quỷ Hỏa Nhạc tiền bối nhiều năm qua nghe nói không can dự chuyện thị phi trong giang hồ, không ngờ hôm nay cũng tới đây.

Lục y lão nhân trừng mắt nói:

- Tiểu tử! Lão nghe nói gần đây có một tên tiểu bối Hàn Tùng Linh tự xưng là võ công vô địch thiên hạ, cả gan dám phá Độc Lân Hỏa của lão phu. Vì thế tới nay ta tới đây trừng trị hắn.

Hàn Tùng Linh nghe nói rúng động nghĩ thầm:

- Trong giang hồ truyền ngôn Quỷ Hỏa Nhạc Lương võ công rất cao cường, đặc biệt Độc Lân Hỏa của lão ta được coi là võ lâm nhất tuyệt, tính tình cổ quái nhưng rất ít giao tiếp với các phái trong giang hồ, làm sao cũng theo Tam Phật Đài.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà không muốn gây thù chuốc oán với nhân vật lừng danh này, nhã nhặn hỏi:

- Lão tiền bối có tra rõ nguyên nhân vì sao Hàn Tùng Linh phá Độc Lân Hỏa của mình không?

Quỷ Hỏa Nhạc Lương rít lên:

- Không cần biết nguyên do! Độc Lân Hỏa là ám khí của ta. Kẻ nào dám phá là phạm tội bất kính với lão phu!

- Nếu kẻ dùng nó vô cớ định lấy mạng người khác thì sao?

Quý Hỏa Nhạc Lương ngạo mạn nói:

- Đó là vì hấn đáng chết!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười nhạt nói:

- Nếu ngày sau tiến bối gặp người khác võ công cao hơn mình mà cũng có lập luận như thế thì nghĩa là tiền bối cũng đáng chết hay sao?

Quý Hỏa Nhạc Lương sắc tối, gầm lên:

- Cái gì? Tiểu tử ngươi nói gì?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long chen lời:

- Nhạc lão thất phu! Giết người chẳng qua chỉ thành vết sẹo bằng miệng chén mà thôi. Ngươi cậy vào ám khí bàng môn tả đạo mà hoành hành giang hồ, uy hiếp thế nhân. Như thế trong số những kẻ vô sỉ trong thiên hạ ngươi đáng được xếp hàng đầu đấy!

Bộ mặt trắng bệch của lão ma đầu chợt đỏ bừng lên.

Lão thò tay vào túi định lấy ám khí thì Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam ngăn lại nói:

- Tiền bối hãy khoan! Hai tên cuồng đồ này không cần tiền bối phải phí sức. Để vãn bối trừng trị chúng cho lão nhân gia hả giận.

Quý Hỏa Nhạc Lương đã nộ khí xung thiên, đôi mắt sâu hoắm phát ra hai luồng sáng xanh lè quất:

- Lùi ra! Ngươi dám quản đến việc của lão phu sao?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười khinh khỉnh đáp:

- Vãn bối có ăn gan bằng trời cũng không dám quản đến việc của tiền bối. Nhưng gia phụ viết thư chỉ nhờ tiền bối tương trợ đối phó với Hàn Tùng Linh thôi.

Quý Hỏa Nhạc Lương có phần dụi lại hỏi:

- Ngươi đưa uy danh Tam Phật Đài ra để hù dọa lão phu?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam đáp:

- Lão tiên bối sao lại nói thế? Gia phụ xưa nay vẫn nhất mực cung trọng lão nhân gia, nếu tiên bối đã quyết ý động thủ thì vãn bối không dám ngăn cản.

Nói xong lùi lại.

Quý Hỏa Nhạc Lương rút tay ra, mắt nhìn Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đầy uy hiếp.

Trên vách đá, Hàn Tùng Linh hướng sang Bạch Phong Công Chúa nói:

- Mọii đưa kiếm đây!

Bạch Phong Công Chúa giữ tay chàng lại hỏi:

- Huynh định xuống hay sao?

Hàn Tùng Linh đáp:

- Ta cần giết lão quái vật Nhạc Lương.

Bạch Phong Công Chúa nói:

- Nhưng hiện giờ chúng ta còn chưa biết rõ kế hoạch của chúng mà?

Hàn Tùng Linh đáp:

- Bây giờ không thể trì hoãn được nữa. Nếu ngu huynh không xuống thì Vân huynh và Quan huynh sẽ bỏ mạng vì Độc Lân Hỏa.

Chàng cầm Hàn Ngọc Giao Huyết kiếm định nhảy xuống thì chợt nghe Quý Hỏa Nhạc Lương cười to nói:

- Dịch thiếu hiệp! Lão phu chỉ giỡn chơi thôi mà. Đừng tưởng đó là thật!

Tuy nguy cơ Độc Lân Hỏa tạm thời giải trừ nhưng Hàn Tùng Linh không phải vì thế mà nhẹ nhõm hơn, trái lại càng lo lắng.

Tên ma đầu danh chấn thiên hạ Quý Hỏa Nhạc Lương mà còn tỏ ra khiếp sợ một tên thiếu gia của Tam Phật Đài như thế, đủ thấy thế lực của chúng đáng sợ đến đâu.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười nói:

- Nếu vậy xin mạn phép lão tiến bối!

Hắn nhìn Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà, chỉ sang lão đạo sĩ tóc bạc hỏi:

- Hai người biết vị đạo trưởng này không?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long nhìn hồi lâu mới trả lời:

- Nếu tại hạ đoán không lầm thì đây là vị Du Long Chân Nhất đạo trưởng trong Nhất Long Tam Hổ danh lừng Mạc Bắc mấy chục năm trước...

Lão đạo sĩ tóc bạc gật đầu:

- Thiếu thí chủ đoán đúng.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long nói tiếp:

- Nhất Long Tam Hổ đại danh không nhỏ. Nhưng nay Tam Hổ đã chết bất minh bất bạch, còn Nhất Long thì thay đổi tác phong hành hiệp, trở thành thuộc hạ của Tam Phật Đài mất rồi! Đáng thất vọng lắm thay!

Du Long Chân Nhất trầm giọng nói:

- Vô lượng thọ Phật! Lỡ lời gây họa, tiểu thí chủ có nói quá không?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long còn định châm biếm mấy câu thì Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chột tranh lời:

- Dịch Tinh Nam! Thủ tục giới thiệu đều đã tiến hành xong. Người muốn gì thì nói mau đi.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười khan đáp:

- Trước mặt các người là Tùng Hải Động. Nhất định các người biết ai ở trong đó chứ?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đáp:

- Chẳng phải người bán tin Khổng Tước chân nhân bị khống chế trong đó là gì?

- Không sai! Tất hai vị tới đây để cứu lão ta, đúng không?

Hàn Tùng Linh nói nhanh:

- Bạch Phong! Âm mưu như thế là đã rõ, ta xuống đây.

Nói xong định nhảy xuống.

Bạch Phong Công Chúa giữ lại nói:

- Tùng Linh, đừng...

Bạch Phong Công Chúa cầu khẩn:

- Hai vị bên dưới còn chưa gặp nguy hiểm, huynh cứ chờ thêm một lát nữa được không?

Bên dưới Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam hỏi:

- Bây giờ hai vị vẫn còn giữ ý định vào Tùng Hải Động cứu Tam Thanh Đạo Nhân chứ?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà đáp:

- Vào đó để các người án ngữ cửa động chứ gì?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười hô hô nói:

- Xác thực là Dịch mỗ có ý định như thế.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long cười nhạt đáp:

- Dịch Tinh Nam, người đánh giá Hàn Tùng Linh thấp quá đấy!

- Trái lại! Dịch mỗ không đánh giá thấp chút nào, vì Tam Tinh Bang đã mấy lần bị hấn cho nếm khổ đầu. Ta biết rõ Hàn Tùng Linh không chỉ võ công cao cường mà còn cơ trí hơn người. Nhưng lần này nhất định hấn sẽ sa lưới.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nhận xét:

- Người hơi chủ quan đấy!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nói:

- Không chủ quan đâu. Năm năm trước Khổng Tước Chân Nhân liêu chết cống Hàn Tùng Linh thoát khỏi thảm họa, vì thế đối với tiểu tử đó có ân cứu mạng. Nay biết ân nhân bị khốn trong động, lẽ đâu hấn không tới cứu? Khi đó chỉ cần Quỷ Hỏa Nhục lão tiền bối bắn ra một ít Độc Lân Hỏa trước động khẩu, cùng với sự phối hợp của chúng ta thì hấn còn hy vọng thoát đi đâu?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nói:

- Âm mưu đó quả là hiểm độc! Chỉ tiếc là rằng Hàn Tùng Linh đã không mắc lừa các người.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nói:

- Dù sao thì cũng bắt được các người, như thế không tới nỗi uổng công.

Nói xong quay lại ra lệnh cho hai lão nhân đi theo mình:

- Bắt lấy chúng!

Hai lão nhân dạ ran một tiếng nhảy bổ tới Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà.

Chính lúc ấy từ trên vách đá có tiếng nói lạnh lùng vang tới:

- Dịch Tinh Nam! Tại hạ đã tới đây!

Dứt lời một nhân ảnh đáp xuống quảng trường.

Hàn Tùng Linh đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn mang theo một tử thi làm tất cả những người có mặt đều bất ngờ. Mọi ánh mắt đều tập trung vào chàng, cả hai lão nhân sắp động thủ cũng thu chiêu lùi lại:

Trừ những ánh mắt biểu hiện nội tâm khác nhau, không ai nói một lời, cả quảng trường im phăng phắc tựa hồ tất cả mọi người đều đóng thành băng.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nhìn Hàn Tùng Linh một lúc lâu rồi quay sang Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long hỏi:

- Vân huynh, Hàn thiếu hiệp đó sao?

Sao khi bọn Quỷ Hỏa Nhục Lương, Sơn Quân Dịch Cư Hiền và Du Long Chân Nhất đạo nhân từ hai bên động khẩu xuất hiện ra, Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long biết rõ với sức hai người thì quyết không sao đối phó nổi.

Trong lòng đang lo lắng không biết nên làm gì để thoát khỏi hoàn cảnh khó khăn thì Hàn Tùng Linh xuất hiện.

Cảm giác đầu tiên là y thấy mừng thâm, nhưng ngay sau đó liền trở nên lo lắng.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long chưa biết sau khi từ Sinh Tử Quan trở về, võ công Hàn Tùng Linh tăng tiến tới mức độ nào, nhưng trước đây chàng đã thắng y thì nay nhất định phải cao hơn nhiều.

Mừng vì có thêm một cao thủ trợ lực, nhưng lo vì Độc Lân Hỏa là ám khí độc bộ võ lâm, lại do chính lão ma đầu kia thi triển, Hàn Tùng Linh chung quy vẫn chỉ là người bằng xương bằng thịt, làm sao thắng được ám khí lợi hại đó?

Tuy biết trước đây chàng đã có lần đối phó được với Độc Lân Hỏa, nhưng nay đối diện với lão ma đầu này là chuyện hoàn toàn khác.

Đang băn khoăn thì nghe Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà hỏi, liền đáp:

- Tên hủ nho! Ta cho rằng không phải đâu! Ất Quan lão đệ biết rõ hơn ta chứ!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà được mệnh danh là Tứ Tuyệt Thư Sinh, trong đó có nhất tuyệt là tâm kế hơn người.

Nghe Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long nói thế có ý trêu mình, y biết mình đoán trúng, nhưng thấy Hàn Tùng Linh quá tuấn tú và có phần yếu nhược giống thư sinh lại đâm ra hoài nghi.

Mặc dù vậy, y cũng đưa lại một câu:

- Hô hô! Vân huynh nói sai rồi! Tai nghe còn chưa xác định, mắt thấy mới là thực. Vì thế nên tiểu đệ mới hỏi lại.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long nói:

- Thôi đủ rồi! Người còn hồ nghi nhưng ta chắc rằng Hàn lão đệ thì biết rõ người đấy!

Hàn Tùng Linh đặt tử thi Lãng Tử xuống, hướng sang Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà hành một lễ nói:

- Tiểu đệ Hàn Tùng Linh bái kiến Quan nhị ca!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chững hăm ba hăm bốn, hơn mình ba bốn tuổi và kém Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long vài tuổi nên chàng gọi là nhị ca.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà vội hoàn lễ nói:

- Hàn huynh đệ đừng xưng hô như thế. Sau này trong ba chúng ta người sẽ là thủ lĩnh, xưng hô như vậy còn ra thể thống gì?

Hàn Tùng Linh nghiêm giọng nói:

- Quan huynh nói thế sai rồi. Cây có gốc ngọn, người có lớn nhỏ. Tiểu đệ xin nguyện nghe lời hai vị huynh trưởng. Nếu Vân huynh có lòng ưu ái tiểu đệ thì đừng nghĩ như vậy nữa.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà xoa tay nói:

- Thôi được, trước mắt hãy tạm gác việc này lại. Ở đây mấy vị này đang chờ đón tiếp chúng ta. Hãy chờ lĩnh giáo xong, căn cứ vào bản lĩnh mà quyết định ai là thủ lĩnh, được không? Đương nhiên Hàn huynh đệ thấy võ công Quan mỗ hoặc Vân huynh cao hơn thì có thể đề nghị.

Y nói thêm câu sau cùng là rất đúng lý làm cho Hàn Tùng Linh không thể phản bác được, vì làm sao dám hờ hững rằng mình võ công cao hơn khi còn chưa có cơ sở gì cả?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long lập tức tiếp lời:

- Quan lão đệ nói rất đúng! Vân mỗ hoàn toàn tán thành. Hàn lão đệ còn băn khoăn gì nữa? Chẳng lẽ người cho rằng võ công của mình cao hơn hẳn chúng ta?

Hàn Tùng Linh đành nói:

- Tiểu đệ không dám!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chỉ chờ câu đó, liền nói:

- Vậy thì coi như việc đã được quyết định.

Hàn Tùng Linh biết không thể làm gì được, ngầm tính rằng lát nữa mình sẽ tránh động thủ mà bí mật tương trợ hai người thì vẫn có thể giải quyết được.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười hô hô nói:

- Thì ra vị bạch y thiếu niên đây là Hàn Tùng Linh đây! Thế mà chúng ta vừa thất vọng vì tối nay không gặp được người! Như vậy mới đúng là tam sinh hữu hạnh!

Hàn Tùng Linh bình thản đáp:

- Không sai, tại hạ là Hàn Tùng Linh.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nói giọng kẻ cả:

- Hàn huynh đệ đúng là thiếu niên tuấn kiệt! Hàn Kiếm Môn có một bậc anh hùng vừa xuất đạo đã làm chấn động giang hồ, khiến các môn phái khác đều khâm phục và ghen tị!

Hàn Tùng Linh lạnh lùng đáp:

- Tôn giá quá khen! Chúng ta đứng trên lập trường đối kháng nhau, thế như nước lửa không thể dung hòa. Tôn giá hãy đi vào chính đề, đừng quanh co dài dòng nữa!

- Dịch mỗ vừa nói là chính đề đấy. Nghe Sơn Quân tiến bối nói rằng người vừa bình định Âm Mộng Cốc, không biết vị Bạch Phong Công Chúa diễm lệ tuyệt luân sao không theo thiếu hiệp để báo đáp cho vị ân nhân tuấn tú anh hùng?

Hàn Tùng Linh hỏi lại:

- Hàn mỗ thấy rằng mình không có nghĩa vụ phải trả lời câu hỏi đó của người!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười hô hô nói:

- Hàn huynh đệ chớ hiểu lầm! Dịch mỗ chỉ thuận miệng mà nói thế thôi. Với diện mạo và tài ba của Hàn thiếu hiệp, có lý nào Bạch Phong Công Chúa không đi theo báo đáp?

Trên vách đá, Bạch Phong Công Chúa thấy Hàn Tùng Linh bị đối phương dẫn vào thế bí không biết trả lời sao định lao mình nhảy xuống.

Úc Lan giữ lại nói:

- Công Chúa có thể Hàn công tử không muốn Công Chúa hiện thân đâu.

Bạch Phong Công Chúa đáp:

- Nhưng ta cần xuống đó. Bởi Dịch Tinh Nam muốn ly gián chúng ta. Nếu ta không đến, Tùng Linh sẽ rất khó xử, sau này chúng ta khó mà đồng hành được.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam thấy đối phương im lặng, biết điều mình lo đã trở thành sự thật, lòng đầy ghen tức tiếp tục tấn công:

- Hàn thiếu hiệp biết đối đáp thế nào đây? Đương nhiên các bằng hữu trong võ lâm đều nghĩ như Dịch mỗ. Có mà không nhận thì đâu được phải không? Chắc rằng Dịch mỗ được vinh hạnh gửi lời chúc mừng đầu tiên tới hai vị...

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà thấy Dịch Tinh Nam hiểm trá như vậy liền đỡ lời:

- Quân tử lấy cái thiện để thành nhân, còn bọn tiểu nhân lấy cái ác làm căn bản. Ở đây lòng ghen tị nảy sinh thủ đoạn hại người. Dịch Tinh Nam! Cho dù trẻ lên ba cũng không mắc kế ly gián của người đâu!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười nham hiểm đáp:

- Chẳng phải đó là sự thật hay sao? Bạch Phong Công Chúa là người trong giang hồ, chẳng phải nữ nhi trần tục. Đã có ý mến mộ anh hùng thì cần gì giấu giếm?

Lập tức có giọng nữ nhân tiếp lời:

- Người nói đúng!

Mọi người cùng quay lại, thấy một bạch y thiếu nữ từ bên tả Tùng Hải Động bước lại gần.

Tất cả đều thốt lên một tiếng đầy thán phục.

Bạch Phong Công Chúa đến bên Hàn Tùng Linh nói:

- Tùng Linh! Nếu muội không hiện thân thì sau này qua giọng lưỡi ác độc như rắn rết của Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam, chúng ta cùng đi với nhau sẽ bị giang hồ dị nghị.

Hiện trường lại trở nên tĩnh lặng đến xuất kỳ! Không ai muốn rời ánh mắt khỏi khuôn mặt vô cùng kiêu diễm của Bạch Phong Công Chúa.

Đứng ngắn người ra một lúc, Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà quay sang Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long thì thầm:

- Đại ca đã từng thấy chưa?

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long quay lại, ngơ ngác hỏi:

- Thấy gì?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nói liền một hơi:

- Một tiên nữ giáng trần, một trang quốc sắc thiên hương, một mỹ nhân đệ nhất thiên hạ!

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long dường như nhiễm lối nói văn chương của Quan lão nhị đáp:

- Trước đây ta không nghĩ rằng nhân gian lại có người hoàn mỹ đến thế, bây giờ mới biết là có thật.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà gật đầu:

- Tiểu đệ cũng thế! Đại ca, thiếu nữ có thể coi là đỉnh điểm của sự hoàn mỹ, chẳng trách nào Dịch Tinh Nam ghen đến nổi nảy ra độc kế ghê gớm như vậy để phá hoại hạnh phúc của họ.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long cười hỏi:

- Người có ghen không?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà gật đầu:

- Nếu tiểu đệ đứng vào hoàn cảnh Dịch Tinh Nam nhất định cũng ghen như hấn. Đặc biệt cô ấy xưng hô với Hàn Tùng Linh khiến người ta có thể phát điên lên. Nhưng tiếc rằng đệ khác với Dịch Tinh Nam, vì Hàn Tùng Linh là huynh đệ của chúng ta.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long cười nói:

- Có thiếu nữ như thế đi cùng chúng ta, vinh quang của Hàn đệ cũng là vinh quang của chúng ta thôi!

- Bây giờ thì tiểu đệ hoàn toàn đồng ý với đại ca. Hàn huynh đệ làm minh chủ là xứng đáng. Đừng để vị đó đề xuất một trong hai chúng ta.

- Đương nhiên!

Bạch Phong Công Chúa lướt mắt nhìn quanh rồi nói:

- Tùng Linh không thể trả lời câu hỏi đó của Dịch Tinh Nam, nhưng tôi thì có thể.

Dịch Tinh Nam hừ một tiếng nói:

- Công Chúa nói xem!

Bạch Phong Công Chúa bình thản nói:

- Tôi buộc phải rời xa xứ sở tới đất khách quê người lánh nạn ở Âm Mộng Cốc. Thế mà vẫn bị những kẻ xấu ly gián đến nỗi không có chốn yên thân. Hai mươi năm qua tôi mới gặp được một người không cầu tới mình mà ngầm trợ giúp một cách hoàn toàn vô tư. Chàng cũng là người rời xa quê hương xứ sở sống lạng bạt cô độc như tôi, vì thế hơn ai hết hiểu rõ cái giá của sự cô độc, mới biết cách xẻ chia hoạn nạn với người khác mà không hề vụ lợi.

Nàng dừng lại một lúc nhìn Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam đánh giọng nói:

- Dịch Tinh Nam! Người dẹp bỏ ý đồ ly gián độc địa của mình đi! Bỏ cô nương đi theo Hàn Tùng Linh, đó không phải là vì báo ân, cũng không vụ lợi mà vì đồng cảm, vì tôn trọng và quý mến nhau! Bạch Phong này vĩnh viễn thuộc về huynh ấy! Không có bất cứ kẻ vọng tưởng nào có thể ly gián chia lìa chúng ta.

Nàng nói ra những lời rất khó thốt ra từ một thiếu nữ, nhưng sự chân thành, kiên quyết của nàng làm cho nó trở thành tự nhiên và đáng trân trọng khiến người ta thấy không có gì đáng phải xấu hổ.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà buộc miệng nói to:

- Rất hay! Công Chúa nói hoàn toàn đúng!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cố ghìm nỗi ghen tức cười nhạt nói:

Tại hạ không ngờ Công Chúa lại xuất hiện. Tại hạ thừa nhận việc đó phá hỏng kế hoạch của mình. Nhưng mặt khác Dịch mỗ lại thấy rất mừng khi Công Chúa xuất hiện. Bởi vì có thể khẳng định với Công Chúa rằng Hàn Tùng Linh không thoát khỏi tay ta!

Bạch Phong Công Chúa hỏi:

- Người tưởng rằng có thể bắt ta rời xa chàng?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nói:

- Nếu Công Chúa là người hiểu biết rất dễ nhận ra nên làm gì. Tình thế đã rõ ràng trước mắt. Dịch Tinh Nam có thể cam đoan rằng nếu Công Chúa rời xa

Hàn Tùng Linh thì chẳng những toàn võ lâm không ai dám làm gì Công Chúa mà còn được toàn thể đệ tử Tam Phật Đài trọng vọng.

Bạch Phong Công Chúa đáp:

- Bốn cô nương đã thấy rõ sự tình. Dịch Tinh Nam, chính người mới là kẻ không hiểu sự! Ta nhắc lại lần nữa: Bạch Phong này vĩnh viễn thuộc về Hàn Tùng Linh!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nghiêng rằng, bộ mặt khá tuấn tú của hấn chợt đánh lại, trông ác độc như một hung thần. Hấn rít lên từng chữ:

- Rất tốt! Ta bắt Hàn Tùng Linh tán thân ở đây, xem cô nương chịu rời xa hấn không?

Bạch Phong Công Chúa nhìn tình lang cười nói:

- Chàng thấy chưa? Con hồ ly tinh đã lòi đuôi ra rồi đấy!

Hàn Tùng Linh cười đáp:

- Phải! Đó mới là bộ mặt thật của vị đại thiếu gia Tam Phật Đài.

Hai người cùng cười tươi tắn.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nằm mộng cũng không ngờ kế hoạch của mình phản tác dụng, chẳng những không ly gián được Hàn Tùng Linh với Bạch Phong Công Chúa mà trái lại còn làm cho họ gắn bó với nhau hơn, lòng ghen tuông nổi lên dữ dội, bước lên chỉ mặt Hàn Tùng Linh nghiêng rằng nói:

- Tên họ Hàn! Dịch mỗ thách đấu với ngươi.

Quý Hỏa Nhạc Lương thấy vậy rất ngạc nhiên. Lão được vị đứng đầu trong Tam Phật Đài gửi thư nhờ tương trợ đối phó với Hàn Tùng Linh, Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cũng đã thống nhất với kế hoạch này, bây giờ thì hấn lại công nhiên thách đấu...

Hàn Tùng Linh bình thản đáp:

- Hàn mỗ sẽ không để ngươi thất vọng đâu.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chợt bước ra nói:

- Hàn huynh đệ, giao tên họ Dịch cho Quan mỗ được không?

Hàn Tùng Linh trầm ngâm nói:

- Nhưng hấn chỉ đích danh tiểu đệ thách chiến mà...

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nói:

- Nếu hấn đánh bại Quan mỗ thì sẽ tới lượt Hàn huynh đệ, lo gì? Nếu không thì còn chưa xứng.

Hàn Tùng Linh lúng túng nói:

- Việc này...

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà nghiêm giọng nói:

- Hàn huynh đệ chúng ta đã thống nhất với nhau, vì thế Quan mỗ cần xuất trận đầu tiên, nếu không thắng được thì tới lượt huynh đệ, đó là cách thức phân định võ công giữa hai chúng ta.

Hàn Tùng Linh nghĩ ngợi chốc lát rồi gật đầu nói:

- Thôi được, mời Quan huynh.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cười đáp:

- Cám ơn huynh đệ đã nhường nhịn.

Nói xong gương thiết phiến bước lên. Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam được phụ thân truyền thụ võ học, có thể gọi là nhân vật kiệt xuất trong hàng hậu bối của võ lâm, lại rất cơ mưu và có nhiều kinh nghiệm.

Với bản lĩnh đó, hầu như mọi sự vụ bên ngoài của Tam Phật Đài đều giao cho vị đại thiếu gia này giải quyết, dù văn tranh hay võ đấu đều chưa thất bại bao giờ.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long sợ Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chủ quan khinh địch nên bước ra nói:

- Quan lão đệ biết mình đối phó với ai rồi chứ?

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà gật đầu nói:

- Vân huynh cứ yên tâm, tiểu đệ biết tên đại thiếu gia này lợi hại thế nào.

Nói xong tới trước mặt Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam sáng giọng:

- Bấy lâu nay ngoại vụ Tam Phật Đài đều do các hạ xuất diện, uy trùm bốn biển, danh động ngũ sơn. Quan mỗ ngưỡng mộ uy danh đã lâu, hôm nay mới được gặp, đúng là tam sinh hữu hạnh. Nhân dịp này xin được thỉnh giáo vài chiêu.

Chợt Tam Tinh bang chủ Tam Tinh Chiếu Mệnh Thẩm Điện Thần nhảy ra hùng hổ quát:

- Quan Kỳ Hà! Người là thứ gì mà dám tranh trường luận đoán với đại thiếu gia chúng ta? Thấm Điện Thần ta đưa người thượng lộ là quá đủ. Hãy mau ra đây!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà quay mặt lại nhìn Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần thản nhiên cười nói:

- Tiểu sinh tuy chỉ là người lạc phách giang hồ, văn tài võ học trăm sự chẳng ra tuồng nhưng vẫn còn được coi là người, vì thế không muốn động thủ với kẻ không phải là đồng loại.

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần nghe nói phát nộ gào lên:

- Lão phu giết người trước!

Nói xong đánh ra một chưởng, khí thế hung mãnh vô cùng.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà tuy miệng cười nói, dáng điềm nhiên như không hề phòng bị nhưng kỳ thực đã ngầm vận công vào song chưởng, thấy đối phương đánh sang còn nói thêm một câu:

- Xem ra tiểu sinh đành phải xuất thủ thôi!

Dứt lời phát chiêu nghênh tiếp.

Cự ly giữa song phương chỉ năm sáu thước, chưởng vừa phát đã tới ngay.

Chỉ nghe “bình” một tiếng dữ dội làm tuyết cuốn lên đầy trời, mỗi người bị đẩy lùi một bước.

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần không ngờ đối phương công lực thâm hậu như thế, đứng ngậy người ra một lát rồi rút kiếm ra quát:

- Tiểu bối! Tiếp chiêu!

Dứt lời xông vào công liền ba chiêu Trường Giang Khởi Lãng, Ba Nộ Xung Thiên, và Triều Dương Choán Đảo.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà giương thiết phiến đối địch.

Hai người lập tức hình thành một cuộc kịch chiến.

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà công lực tương đẳng, nhưng Thấm Điện Thần xuất thủ trước nên chiếm được ưu thế. Ba kiếm tiếp theo chín kiếm, liên tục dồn ép đối phương.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam thấy vậy cười nhạt nói:

- Thật không biết tự lượng sức mình!

Hàn Tùng Linh liếc mắt nhìn sang, cũng nói:

- Không sai, quả là không tự lượng sức!

Quý Hỏa Nhạc Lương cũng bị cuộc chiến hấp dẫn, chăm chú nhìn Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà một lúc rồi nói:

- Hẳn thi triển Huyền Phiến Thất Thức, thì ra tiểu bối này là đối địch của lão quái đó, chẳng trách nào ngông cuồng như vậy...

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam hơi biến sắc, chột quát lên:

- Dừng tay!

Giọng hắn rền vang như sấm.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà lùi lại trước.

Lúc Tam Tinh Chiếu Mệnh Thảm Điện Thần đang chiếm thế thượng phong đâu dễ dàng để đối phương thoát khỏi tay mình?

Thấy Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà thoát lui, lão được thế chồm tới, triển khai đâm thẳng vào ngực địch nhân.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam thấy vậy mặt sầm xuống, tung mình lướt vào đấu trường.

Bạch Phong Công Chúa thấy vậy thất kinh nhưng không biết làm thế nào để cứu Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà, nhìn sang Hàn Tùng Linh thấy mặt chàng biến đi, trong lòng càng thêm lo lắng.

Tựa hồ như Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà không thấy đối thủ đang ra chiêu sát thủ, nhưng Tam Tinh Chiếu Mệnh Thảm Điện Thần đâm kiếm sang, chột nhìn lại thì không thấy đối phương đâu nữa, đồng thời thanh kiếm bị đánh bật đi.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam xuất hiện trước mặt Tam Tinh Chiếu Mệnh Thảm Điện Thần, chột lấy uyển mạch của hắn, trầm giọng quát:

- Bang chủ có nghe bổn tọa nói gì không?

Thấy ánh mắt Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam như hai mũi kiếm nhìn xoáy vào mình, Tam Tinh Chiếu Mệnh Thảm Điện Thần phát run, lắp bắp nói:

- Bổn tọa... đáng chết...

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam rít lên:

- Người cho rằng không cần làm theo lời bổn thiếu gia cũng được sao?

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần run giọng:

- Bồn tọa... không dám!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam hừ một tiếng, buông tên bang chủ, nhưng tay trái lại phóng tới một chưởng.

Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần bị bắn lên cao ba trượng, rú lên thảm thiết, miệng phun máu thành vòi, rơi chệnh chéch xuống đồi.

Sơn Quân Dịch Cư Hiền chột tung mình nhảy lên không đón lấy Tam Tinh Chiếu Mệnh Thấm Điện Thần rồi lao xuống núi.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam ra lệnh cho hai lão nhân đi theo mình:

- Thịt chúng đi!

- Tuân lệnh!

Hai lão nhân nói xong lao theo, nhưng bị Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà lao ra chặn lại quát:

- Đứng lại!

Hai tên này cùng vung chưởng đánh ra.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà lách mình sang tả, chớp mắt đã xuất hiện bên Một lão nhân đưa thiết phiến điểm sang.

Lão nhân này không tránh kịp bị điểm trúng yết hầu gục xuống ngay.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà cảm hận đối phương truy tận sát tuyệt nên hạ thủ không chút lưu tình, tay trái phát chưởng nhằm vào tên thứ hai làm lão này bắn lên không.

Vừa giải quyết xong hai lão nhân, Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà chưa kịp quay lại thì chột nhận thấy chưởng kinh ập tới sau lưng, tiếp đó vang lên một tiếng nổ như sấm, chấn lực đẩy y ngã nhào xuống.

Nguyên Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam thấy Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà xuất thủ giết một lúc hai tên thuộc hạ liền lao tới vung chưởng đánh tới hậu tâm đối phương, may mà Hàn Tùng Linh kịp thời xuất thủ giải cứu.

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà vừa thoát khỏi cái chết trong đường tơ kẽ tóc, sau một lúc sững sờ liền tung người đứng lên, thấy Hàn Tùng Linh đứng bên phải mình cách vài thước, nét mặt điềm nhiên, tay cầm thanh kiếm còn nguyên trong vỏ.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam bị đẩy lùi xa bảy tám thước mặt đầy kinh dị trờng trờng nhìn Hàn Tùng Linh.

Sau khi bụi tuyết tan đi, Quỷ Hỏa Nhạc Lương mới phát hiện thấy Hàn Tùng Linh không còn đứng ở vị trí cũ, hơn nữa còn cứu Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà thoát chết, trong lòng đầy tức giận lấy ra hai quả Lân Hỏa Đạn sẵn sàng ném ra.

Lão đạo Du Long Chân Nhất biết Lân Hỏa Đạn là thứ binh khí tàn độc bá đạo, vội hỏi:

- Nhạc huynh định làm gì thế?

Quỷ Hỏa Nhạc Lương thản nhiên đáp:

- Giết tên tiểu nhân họ Hàn kia.

Du Long Chân Nhất nhìn sang Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam hỏi:

- Chẳng lẽ Nhạc huynh sợ Dịch công tử không thu thập được hấn?

Quỷ Hỏa Nhạc Lương tuy hung tàn ác độc nhưng rất nể sợ Tam Phật Đài, nghe Du Long Chân Nhất nói thế nghĩ ngợi một lúc rồi đáp:

- Lão phu tới đây là theo lời Dịch lão đại giúp đệ tử Tam Phật Đài giết Hàn Tùng Linh, bây giờ chính là lúc hành động.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam còn hận vì Hàn Tùng Linh vừa xuất thủ ngăn cản không cho mình giết Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà lại thấy Bạch Phong Công Chúa nhìn chàng đầy quan tâm, cơn ghen làm hấn tối mặt, bước lên nhìn Quỷ Hỏa Nhạc Lương nói:

- Cứ để tên họ Hàn cho vãn bối!

Quỷ Hỏa Nhạc Lương xẵng giọng:

- Nay Hàn Tùng Linh đã xuất hiện mà không để ta xuất thủ, vậy thì lão phu tới đây làm gì?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam ngạo khí nổi lên nói:

- Nhưng vãn bối nhất định phải trừng trị tiểu tử nông công này!

Từ hố mắt sâu hoắm của Quỷ Hỏa Nhạc Lương phát ra tia sáng màu lục như mắt rắn, bộ mặt như ác quỷ của lão ta trông càng đáng sợ hơn.

Lão hết nhìn Hàn Tùng Linh lại nhìn sang Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam, cuối cùng ghìm cơn tức giận nói:

- Lão phu lẽ ra không nên tới đây thì hơn. Dịch công tử, lão phu chịu thua không chọc tay vào chuyện này nữa.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam đang cơn cuồng nộ, lạnh lùng đáp:

- Nếu tiên bối đã không muốn tham gia thì vãn bối cũng không gượng ép, xin tùy ý.

Quý Hỏa Nhạc Lương cười nhạt một tiếng rồi bỏ đi.

Du Long Chân Nhất thấy vậy bước nhanh tới trước mặt Quý Hỏa Nhạc Lương thấp giọng nói:

- Nhạc huynh, Dịch Tinh Nam tối nay không được bình tĩnh, chắc huynh cũng Nhận ra. Người ta bảo rằng không nể Tăng thì cũng nể Phật. Hắn đã tới Quan ngoại đưa thư phụ thân hắn mời Nhạc huynh tới đây tương trợ, bây giờ huynh bỏ đi, nếu Dịch Tinh Nam gặp điều gì bất trắc thì chúng ta không phải với Tam Phật Đài, bản đạo nói thế đúng không?

Quý Hỏa Nhạc Lương trầm ngâm một lúc rồi gật đầu đáp:

- Lão đạo nói vậy cũng có lý. Nếu ta chấp nhận hắn thì cũng hẹp hòi, hơn nữa nếu Dịch Tinh Nam gặp sự cố thì lão phu cũng có phần trách nhiệm.

Tuy vậy còn tức giận nói thêm một câu:

- Chỉ tên này cuồng ngạo quá!

Du Long Chân Nhất cười nói:

- Nhạc huynh, chúng ta đều là lão niên cả, cần gì phải chấp nhận một tên hậu sinh vãn bối? Thôi bỏ qua đi!

Ở đầu trường, Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nói:

- Tên họ Hàn! Rút kiếm đi!

Hàn Tùng Linh quay lại nói:

- Vân huynh và Quan huynh cùng với Bạch Phong lùi lại trấn giữ trước động khẩu đi!

Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà thấy Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long còn do dự, liền thấp giọng nói:

- Vân đại ca, Dịch Tinh Nam không phải là địch thủ của Hàn huynh đệ đâu, nếu Quý Hỏa Nhạc Lương dùng Lân Hỏa Đạn thì chúng ta cũng không làm gì

được mà chỉ làm Hàn huynh đệ thêm vướng tay thôi. Bây giờ hãy bảo vệ cho Bạch Phong cô nương là hơn.

Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long gật đầu, nhìn Bạch Phong nói:

- Cô nương, chúng ta đi!

Bạch Phong Công Chúa rất lo cho Hàn Tùng Linh liền đáp:

- Hai vị ca ca tới trước đi, tiểu muội xem một lúc rồi đến sau.

Hàn Tùng Linh nói:

- Phong muội hãy đi với hai vị ca ca, ở đây ngu huynh đối phó được, không sao đâu.

Bạch Phong Công Chúa bắn khoắn nói:

- Nhưng ở đây chúng có tới bốn người, còn huynh chỉ có một mình...

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam ưỡn ngực nói:

- Bạch Phong! Trước khi Dịch mỗ và Hàn Tùng Linh chưa phân thắng bại, sẽ không có ai được xuất thủ cả!

Bạch Phong Công Chúa cau mày hỏi:

- Người gọi ai là Bạch Phong?

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam cười nhạt nói:

- Chẳng lẽ người khác gọi được, tại hạ không gọi được?

- Người không đủ tư cách!

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam càng ghen lồng lộn nói:

- Rất tốt! Công Chúa nói như vậy càng làm cho Dịch mỗ quyết tâm giết chết Hàn Tùng Linh thôi.

Hàn Tùng Linh thấy Bạch Phong Công Chúa chưa chịu đi, nghiêm giọng nói:

- Bạch Phong, hãy cùng hay vị ca ca tới trước Tùng Hải Động rồi cho một người vào xem, có thể đạo trưởng trong đó đang cần giúp đỡ.

Bạch Phong Công Chúa nhìn tình lang lần nữa rồi cùng Lôi Điện Truy Hồn Vân Phi Long và Tứ Tuyệt Thư Sinh Quan Kỳ Hà tới trước Tùng Hải Động.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam nhìn theo, sau đó quay lại hỏi:

- Tên họ Hàn! Bây giờ thì người có thể yên tâm mà động thủ rồi chứ?

Hàn Tùng Linh gật đầu:

- Mời các hạ phát chiêu.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam rút ra một thanh cổ kiếm, không nói thêm lời nào xuất thủ đánh ngay.

Lập tức kiếm ảnh bao trùm lấy khắp người Hàn Tùng Linh, kiếm khí rít lên như vũ bão, khí thế uy mãnh vô cùng.

Hàn Tùng Linh tuy thân thái vẫn bình thường nhưng đã có sự đề phòng, thi triển khinh công nhảy sang tả hai bước thoát ra ngoài vòng kiếm ảnh.

Phiên Thiên Ngọc Hồ Dịch Tinh Nam không ngờ bộ pháp đối phương thân diệu như thế không khỏi kinh tâm, nhưng vẫn lướt theo, tiếp tục tấn công, so với trước còn dữ dội hơn.

- o O o -